

NINCS

(Farkas István: *Szirakuzai bolond*)

Más van a föld alatt Pompejiben, Jánoshalmán,
Londonban, Szirakúzában. Más halottak.
Más szavak. Márványerek, övcsatok,
lókoponyák. És más az ököl, ami lentről
a földet püföli. Más-más nyelven kiáltoznak a halottak –
más-más nyelven, de mindig ugyanazt.
Engedjete! Hadd lássam a gyerekeket!
És mások a férgék is, persze. Vannak
fürgébbek, nagyobbak, kisebbek, éhesebbek.
De minden húst megemésztenek.
A gyerekekét a leggyorsabban.

Mások a halottak, igen. Kiket tógában,
kiket nadrágban, kiket vértben temetnek.
Kiket sírva, kiket némán, kiket énekelve.
Mások a halottak, igen. De a tenger ugyanaz.
Fekete kutya. Tán észre sem veszed.
Te követed őt, vagy ő jár a nyomodban?
Nem bánt, nem vinnyog, nem fenyeget.
Hang nélkül sötétlik melletted.